

Sygn. akt V CZ 123/12

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Anna Owczarek (przewodniczący)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (sprawozdawca)

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa "W. Q." Spółki z o.o.

przeciwko Skarbowi Państwa - Staroście T.

o ustalenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 17 kwietnia 2013 r.,

zażalenia strony powodowej na postanowienie o kosztach, zawarte w punkcie III

wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 30 listopada 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Powódka W. Q. Sp. z o.o. wniosła zażalenie na postanowienie o kosztach procesu, zawarte w wyroku Sądu Okręgowego z dnia 30 listopada 2011 r. Postanowieniem tym Sąd Okręgowy zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym, jako podstawę prawną rozstrzygnięcia wskazując art. 98 k.p.c.

W zażaleniu skarżąca zarzuciła naruszenie art. 100 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie, argumentując, iż wygrała apelację co do orzeczenia o kosztach, a przegrała co do zasadniczego przedmiotu sporu, którym było ustalenie wysokości opłaty rocznej. Koszty przyznane pozwanemu, zdaniem powódki, powinny być pomniejszone o koszty przysługujące powódce w postępowaniu zażaleniowym. W związku z tym wniosła o zmianę zaskarżonego orzeczenia o kosztach postępowania apelacyjnego przez obniżenie zasądzonych od niej na rzecz pozwanego kosztów do kwoty 600 zł oraz o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Odpowiedź na zażalenie złożył pozwany reprezentowany przez radcę prawnego ustanowionego przez Starostę T.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedmiotem sporu między stronami było ustalenie wysokości opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste nieruchomości. Sąd pierwszej instancji ustalił tę opłatę na kwotę 27 005,43 zł, oddalił dalej idące powództwo i zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1 560 zł z tytułu kosztów procesu, przyjmując jako podstawę art. 100 k.p.c. - koszty rozdzielił między stronami w stosunku 80% na powódkę i w 20% na pozwanego.

Powódka wniosła apelację, określając wartość przedmiotu zaskarżenia na 13 574,49 zł. Zakwestionowała także zawarte w wyroku orzeczenie o kosztach wskazując, że pozwany powinien być nimi obciążony w 31,87%.

Sąd odwoławczy uwzględnił zażalenie powódki na koszty i obniżył kwotę zasądzoną od niej na rzecz pozwanego do 796,02 zł, oddalił apelację „w pozostałej części” i zasądził od powoda na rzecz pozwanego całość kosztów postępowania apelacyjnego ustaloną od wartości przedmiotu zaskarżenia wskazanej przez powódkę.

Skarżąca ma rację, że w wypadku, kiedy w postępowaniu drugoinstancyjnym rozstrzygane były zarówno zarzuty merytoryczne dotyczące orzeczenia co do istoty sprawy, jak i zastrzeżenia powoda do prawidłowości postanowienia o kosztach procesu, aktualizujące się w wypadku nieuwzględnienia apelacji - doszło do rozpoznania dwóch odrębnych środków odwoławczych - apelacji i zażalenia. Sąd Okręgowy uwzględnił zażalenie powódki, oddalił natomiast jej apelację i orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego zgodnie z art. 98 k.p.c. Było to stanowisko prawidłowe, ponieważ powódka nie złożyła wniosku o przyznanie jej kosztów postępowania zażaleniowego, domagała się tylko zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego. Zgodnie z treścią art. 109 § 1 k.p.c. zasadą jest, że sąd orzeka o kosztach procesu na wniosek. Bez wniosku rozstrzyga tylko o kosztach należnych stronie nie mającej fachowego pełnomocnika. Powódka była reprezentowana przez radcę prawnego. W związku z tym zażalenie powódki, która domagała się umniejszenia kwoty jaką ma zapłacić pozwanemu z tytułu kosztów postępowania apelacyjnego o kwotę kosztów postępowania zażaleniowego, jakie sama powinna otrzymać od pozwanego, nie mogło zostać uwzględnione (art. 397 § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).

Pomimo oddalenia zażalenia powoda, Sąd Najwyższy nie uwzględnił wniosku pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego w niniejszej sprawie, ponieważ pozwany nie był prawidłowo reprezentowany w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym. Zgodnie z postanowieniem art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 169, poz. 1417 ze zm.) w postępowaniu przed Sądem Najwyższym zastępstwo Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną jest wyłączone z wyjątkiem przewidzianym w art. 8b ust. 5 tej ustawy, który w niniejszej sprawie nie występuje. Radca prawny ustanowiony przez Starostę T. nie miał więc zdolności postulacyjnej do złożenia odpowiedzi na zażalenie i wnioskowania o przyznanie kosztów postępowania zażaleniowego.